

DEN SORTE DOMINO.

(1839.)

I.

Allegro non troppo.

Romance.

Auber.

Angela.

Hvem jeg er? Du den Skyts - en - gel
I - - ver Dig

sku - er, som om - svæ - ver Dit Fjed! Om mig end tro - løsGlemsel tru - er, dog i mit
tje - ner baa - de her og hos Gud, skjult jeg med Lyk - ke Dig for - le - ner, og naarDig

Hjer - te Venskab lu - er, jeg svæver mild og hjælpsom ned, selv hvor jeg sav - ner Kjær - lig.
Hy - mensBaandfor - e - ner med en elsk - vær - dig, yn - dig Brud, jeg spreder Fryd om Par - ret

hed; ved Din En - gel at væ - re fø - ler jeg mig lyk - ke -
ud, thi Din En - gel at væ - re det. kungjør mig lyk - ke -

lig og jeg vil e - ne be - gjæ - re eet Held paaJord for

mig, og det er, ja, det er kun at ska - be Held for

Dig. Ved Th. Overskou. Jeg med

Allegro non troppo.

II.

Aragonisk Vise*)

Angela.

„I - nes er skjøn!“ Da - lens Søn ud - raa - ber i - len. I sin Vaar nu hun staaer,
 Plud - se - lig der nu en Hær af Dandse - re er, høi - e Spring, let - te Sving

og en Arv hun faaer, fra Al - les Mund sted - se hun de Ord hø - rer kun: „Ak, hvo kan
 gaae for al - le Ting, med Kastag - net, flink og let, hver ELsker a - dræt staaer pa - rat

*)Originaltoneart: Asdur.

ven-te, han bli-ve vil Din Mand? Vil Du en Bonde tæe el-ler en For-
for sin Skat sig at dandse mat. By-fog-den for en Brud tra-ver i Bo-

con s

pag-ter hæe? Kanskee en Al-gua-zil Du a-le-ne æg-te vil? Tra-la, tra-la,
le-ro ud, Kroman-den noksaa bra' kryer sig i en Ka-chucha, tra-la, tra-la,

con s

nei, lad ham gaae sin Vei, tra-la, tra-la, han faaer mit Hjer-te ei, tra-la, tra-la,
o, de vil lidt forslaae, tra-la, tra-la, I kan ei Pri-sen faae, tra-la, tra-la,

men hvis Al-ka-den kom, tra-la, tra-la, han fik den samme Dom, jeg En, som var af Rang,
Jo-sé er ung og net, tra-la, tra-la, han dandser nok saa let, thi tro-fast Kjær-lig-hed

tog ei en - gang!“
fø - rer hans Fjed!

„En - gel, o tal, hvis vi skal ei
„En - gel, o tal, hvis vi skal ei

dræbes af Kval! Ak, hvo kan ven - te, han bli - ve vil DinMand?“Naa, jeg da Den vil
dræbes af Kval! Ak, hvo kan ven - te, han bli - ve vil DinMand?“Jeg vil da Jo - sé

ta'e, som i Dands, i Dands kan faae Sei - rens Krands, ja, jeg da Den vil
ta'e, thi hans Dands, hans Dands jeg gav Sei - rens Krands, jeg vil da Jo - sé

ta'e, som i Dands, i Dands kan faae Sei - rens Krands, som
ta'e, thi hans Dands, hans Dands jeg gav Sei - rens Krands, thi

i Dands kan faae Sei_rensKrand, som i Dands kan faae SeirensKrand, ja, jeg da Den vil
hansDands jeg gav Sei_rensKrand, thi hansDands jeg gav SeirensKrand, jeg vil da Jo_sé

ta'e, ja, jeg da Den vil ta'e, som i Dands kan faae Sei_rensKrand, ja, jeg da Den vil ta'e, ja, jeg da Den vil
ta'e, jeg vil da Jo_sé ta'e, thi hansDands jeg gav Sei_rensKrand, jeg vil da Jo_sé ta'e, jeg vil da Jo_sé

ta'e, som i Dands kan faae Sei_rensKrand!"
ta'e, thi hansDands jeg gav Sei_rensKrand!" Ved Th.Overskou.

cresc. *f*

1. 2.

f

III.

Ruplet.

Allegretto.

p

f

p

Jacinthe. §

Er der en
En Støt-te -

Stand, hvor - - ved man fry - - des kan, da er det den, fri fra Snuus og
stav til hans Grav Him - - len gav ham i vor Haand, men der - for han

Duus, at hol-de Huus for en gam-mel Pe-ber-svend; det er Himlen paa vor
maa og-saa smukt gaae Li-vets Vei i Le-de-baand! Nøg-len vi at fin-de

Jord, den Gam-le troer og føl-ger kun vort Ord; naar vi ham for-kjæ-let
veed til hvert et Sted, ja til hans Hjer-te med, og har han sin Van-dring

har, vi Sceptret fra ham taer; før han kan det ob-ser-ve-re, vi ham og
endt, han i sit Te-sta-ment paa sin Huus-hol-der-ske tæn-ker og et Le-

Hu - set re - gje - re, ham og Hu - set vi re - gje -
gat hende skjænker, og et Le - gat hende skjæn -

re. Den gamle Møer, det lil - le Noer, kan, jeg troer, der - for ei me - re paa Jor - den
ker. Den gamle Møer, det lil - le Noer, kan, jeg troer, der - for ei me - re paa Jor - den

naae end at faae sig til Ven en Pe - ber - svend, hun kan ei naae

meer end faae sig til Ven en Pe - ber - svend, hun kan ei naae meer end faae

fp

sig til Ven en Pe - ber - svend, ja, og en gam - - - mel Pe - ber -

fp *f*

svend. Ved Th. Overskou.

p

f

Allegretto.

Brigitte.

1. Selv naar vi Mor-gen-bøn skal gjø-re el-ler Patrens Præ-ke-ner
 2. Vi med ned-slag-ne Øi-ne vanker om og har ei jor-di-ske

hø-re, Mun-den vi la-de gaae saa-dan, at man Klok-ken ei hø-re kan, at man
 Tan-ker; men ei til Ta-le-git-ret gaae u-den først for Spei-let at staae, u-den

Klok-ken ei hø-re kan! Vil man om In-tet me-get ta-le,
 først for Spei-let at staae! Hvis No-gen vil den Kunst-stu-de-re

vil man bag-va - ske, hyk-le, pra-le, veed I, hvor man skal da Un-der-viisning ta'e,
 med fromme Blik at ko - ket-te - re, veed I, hvor man skal da Un-der-viisning ta'e,

hvor det er Na-tur? Bag KlostersMuur:Blandt os mantæller nok af de skjøne-ste Mo-del - ler, ja

bag Klosters Muur det er ei svært at faae det me - - get hur - tigt lært! Ved Th.Overskou.

1. 2.